

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Διήγηση για τους Ίβηρες

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2664/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 29/9/2018 10:42:00 μμ

Δημιουργία εγγράφου: 07/06/2026 11:53:01

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 27 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 29/9/2018 10:42:00 μμ

Βιογραφία

Έργον μέγιστον ειργάσω σεμνή γύναι,
Επιστρέφεις γαρ έθνος Ιβήρων όλον.

Πρόκειται για μια ευσεβέστατη ασκήτρια γυναίκα, που έζησε την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και συνελήφθη αιχμάλωτη από τους Ίβηρες. Εκεί χάρη του πνευματικού της αγώνα, θεράπευσε με τη χάρη του Θεού διάφορους ασθενείς, μεταξύ δε αυτών και την βασίλισσα της χώρας αυτής και έτσι κατάφερε να εκχριστιανίσει όλους τους Ίβηρες.

Γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στον συναξαριστή του:

«Εις τας ημέρας του βασιλέως Κωνσταντίνου του Μεγάλου εν έτει τלב' [332], εστάθη μία γυνή ευσεβής, η οποία ήτον γυμνασμένη άκρως την ασκητικήν πολιτείαν. Όθεν και μόλον οπού εσκλαβώθη από τους Ίβηρας, ήτοι τους Γκιουρτζίδας, πάλιν και εκεί εμεταχειρίζετο η μακαρία τους ίδιους αγώνας της ασκήσεως. Και επειδή οι Γκιουρτζίδες είναι υστερημένοι από την ιατρικήν τέχνην, διά τούτο, όταν τύχη να ασθενήσουν, συνειθίζουν να πηγαίνουν ένας εις τον άλλον, ζητούντες να μάθουν τον τρόπον της ιατρείας της ασθενείας των από εκείνους, οπού με την πείραν εδοκίμασαν εκείνην την ασθένειαν. Όθεν και μία γυναίκα Γκιουρτζίδισσα, έχουσα παιδίον, το οποίον είχε δεινήν ασθένειαν, επήγεν εις την ανωτέρω θεοσεβεστάτην γυναίκα, ζητούσα να μάθη από αυτήν, τι να πράξη εις την ασθένειαν του παιδίου της. Εκείνη δε, πέρνουσα το παιδίον, και βαλούσα τούτο επάνω εις κλίνην, παρεκάλεσε τον Κύριον να το ιατρεύση. Όθεν ο τα κρυπτά των καρδιών γνωρίζων Κύριος, χωρίς να αργοπορήση, εχάρισε την υγείαν εις το παιδίον. Εκ της αιτίας λοιπόν ταύτης, η θαυμασία εκείνη γυνή, έγινε τόσοσν περίφημος, ώστε οπού έφθασεν η φήμη της, έως και εις τα αυτία της γυναικός του εκείσε βασιλέως. Η οποία ευθύς επρόσταξε να έλθη η αιχμάλωτος εις αυτήν. Επειδή και έπασχεν από πάθος χαλεπόν και δυσίατον. Η δε ταπεινόφρων γυνή, εις τούτο δεν επείθετο, κρίνουσα τον εαυτόν της ανάξιον, διά να υπάγη μία σκλάβα εις την βασίλισσαν. Αλλ' η βασίλισσα, ως ουδέν νομίσασα το ύψος της βασιλείας, επήγε μόνη της εις την σκλάβαν. Εκείνη δε βαλούσα την βασίλισσαν να πλαγιάση επάνω εις την κλίνην της, οπού και το παιδίον επλαγίασεν, επρόσφερεν εις αυτήν την ιεράν προσευχήν, ιατρικόν του πάθους ταχύτατον. Ελευθερωθείσα λοιπόν η βασίλισσα από το πάθος, έδιδεν εις την σκλάβαν χρυσάφι, ασήμι, ρούχα πολύτιμα, και άλλα πολλά, όσα είναι αποτελέσματα φιλοτιμίας βασιλικής. Ίνα διά τούτων ανταμείψη αυτήν, ήτις τόσοσν ογλίγωρα εδίωξε το πάθος της. Αλλ' η θεία εκείνη και ευσεβεστάτη γυνή, έλεγεν εις την βασίλισσαν, ότι δεν χρειάζεται ταύτα. Μισθόν δε και πληρωμήν μεγάλην της ιατρείας νομίζει, το να γνωρίση εκείνη την εις Χριστόν πίστιν και ευσέβειαν. Και το να κτίση Ναόν εις το όνομα του Χριστού, ο οποίος από το πάθος την ηλευθέρωσεν.

Η δε βασίλισσα ταῦτα ἀκούσασα, ἐπήγεν εἰς τὰ βασιλεία. Καὶ τὸν μὲν ἄνδρα τῆς βασιλέα, ἔκαμε νὰ ἐκπλαγῆ, διὰ τὴν παράδοξον ἰατρείαν τοῦ πάθους τῆς. Διηγουμένη δε καὶ με ποῖον τρόπον ἰατρεύθη, ἐβεβαίονεν, ὅτι ὁ Θεὸς τῆς σκλάβας, ὁποῦ τὴν ἰάτρευσεν, εἶναι ἀληθῶς καὶ κυρίως Θεός. Ἐλεγε δε πρὸς τούτοις, ὅτι εἶναι πρέπον νὰ κτίσουν καὶ Ναὸν εἰς τὸ ὄνομά του. Καὶ ὅτι ὅλον τὸ ἔθνος τῶν Γκιουρτζίδων πρέπει νὰ ἐπιστραφῆ εἰς τὴν τοιοῦτου Θεοῦ λατρείαν καὶ πίστιν. Ὁ δε βασιλεὺς, τὴν μὲν ἰατρείαν τῆς γυναικὸς του, εθαύμαζε καὶ ἐπαινοῦσε. Ναὸν δε νὰ κτίσῃ, δὲν ἤθελεν. Ἀφ' οὗ δε ἐπέρασεν ὀλίγος καιρὸς, εὐγήκεν εἰς τὸ κυνήγι ὁ βασιλεὺς. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οἱ μετ' αὐτοῦ, ἐκυνήγουν ἀνεμποδίστως. Ὁ δε βασιλεὺς, μόνος μείνας ὀπίσω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐκρατήθη ἀπὸ ἀορασίαν. Καὶ πού νὰ υπάγῃ δὲν ἤξευρεν. Ὅθεν ἀπορήσας εἰς τὸ συμβεβηκὸς ὁποῦ τῷ ἠκολούθησεν, ἐνθυμήθη τὴν ἀπειθείαν, ὁποῦ ἔδειξεν εἰς τὰ λόγια τῆς γυναικὸς του. Καὶ λοιπὸν ἐπικαλεσθεὶς εἰς βοήθειαν τὸν Θεὸν τῆς σκλάβας γυναικὸς, ἠλευθερώθη ἀπὸ τὸ σκότος καὶ τὴν ἀορασίαν. Ἐπειτα πηγαίνωντας μόνος εἰς τὴν εὐσεβεστάτην σκλάβαν, παρεκάλει αὐτὴν διὰ νὰ τῷ δεῖξῃ εἰς ποῖον σχῆμα νὰ κτίσῃ τὸν Ναὸν. Καὶ ἡ μὲν γυνή, ἐσχημάτιζε τὸν Ναὸν. Οἱ δε τεχνίται τοῦ βασιλέως, ἐκτίζον αὐτόν.

Ἀφ' οὗ δε ἔλαβε τέλος ὁ Ναός, καὶ ἦτον χρεῖα νὰ ἐγκαινιάσῃ αὐτὸν Ἀρχιερεὺς, εὐρήκε καὶ τούτου τὴν ευκολίαν ἡ θαυμασία ἐκείνη γυνή. Διότι αὐτὴ ἐκατάπεισε τὸν βασιλέα τῆς Ἰβηρίας νὰ γράψῃ πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων, καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ σταλθῆ ἀπὸ ἐκεῖ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας. Τότε δε ἦτον βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, καθὼς προεῖπομεν. Ὁ ὁποῖος μαθὼν τὴν αἰτίαν τῆς αἰτήσεως, εὐχαρίστησε τὸν Θεόν. Καὶ υποδεξάμενος φιλοφρόνως τοὺς ἀπεσταλμένους πρεσβευτάς, ἔστειλεν εἰς Ἰβηρίαν ἓνα Ἀρχιερέα στολισμένον με πίστιν καὶ σύνεσιν, καὶ με πολιτείαν ἐνάρετον, ὁμοῦ καὶ δῶρα πολλὰ, διὰ νὰ γένη κήρυξ καὶ διδάσκαλος τῆς θεογνωσίας εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο. Οὗτος λοιπὸν πηγαίνωντας ἐκεῖ, με θαύματα καὶ διδασκαλίας ἐτράβιξεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐβάπτισεν αὐτούς. Καὶ κτίσας εἰς διάφορα μέρη ἱεροῦς Ναοὺς, καὶ χειροτονήσας ἱερεῖς, ἐπίστρεψεν εἰς θεογνωσίαν ὅλον τὸ ἔθνος τῶν Ἰβήρων. Καὶ οὕτως ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Τοιοῦτος ἐστάθη ὁ τρόπος τῆς τῶν Ἰβήρων τοῦ Θεοῦ ἐπιγνώσεως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σημειῶσαι, ὅτι τούτο τὸ διήγημα ἱστορεῖ ὁ Κύριος Θεοδώρητος, βιβλίῳ πρῶτῳ, κεφαλ. εικοστῷ τρίτῳ, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας.

Σημειοῦμεν ἐνταῦθα χάριν τῶν φιλολόγων, ὅτι πολλὰ ἔθνη ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν, ὄχι μόνον διατὶ ἐβλεπον θαύματα γινόμενα διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ διαφόρων ἀγίων ἀνδρῶν. Ἀλλὰ καὶ διατὶ ἐβλεπον τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν δεδοξασμένον καὶ ἐντιμὸν με βασιλείαν καὶ με βασιλεῖς Ὀρθοδόξους καὶ αυτοκράτορας. Ἐτὶ λόγου χάριν οἱ ἀνωτέρω Ἰβηρες ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Διὰ μέσου δε τῶν Ἰβήρων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν οἱ Ἀρμένιοι. Καὶ πάλιν διὰ τῶν Ἀρμενίων, ἐπίστευσαν οἱ Πέρσαι εἰς τὸν Χριστόν ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις τοῦ Κωνσταντίνου. Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου ἐπίστευσαν οἱ Ἰνδοὶ διὰ μέσου Φρουμεντίου Ἀλεξανδρέως, ὅστις εορτάζεται κατὰ τὴν τριακοστὴν Νοεμβρίου καὶ ὅρα ἐκεῖ. Ὁμοίως ὅρα καὶ σελ. 343 τοῦ α' τόμου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τοῦ Μελετίου.

Επί δε του βασιλέως Ιουστινιανού εν έτει φμς' [546], επίστευσαν εις τον Χριστόν οι εν τω Ίστρω ποταμώ κατοικούντες Έλουροι, και οι εν τω Τάναϊ ποταμώ κατοικούντες Αβασγοί. Ομοίως και οι Αζουμίται, και άλλοι πολλοί. (Όρα τόμ. β' της Εκκλησιαστικής Ιστορίας, σελ. 89, 90, του Μελετίου.) Επί του βασιλέως Μιχαήλ του υιού Θεοδώρας, του εν έτει ωμβ' [842] βασιλεύσαντος, επίστευσαν εις τον Χριστόν το έθνος των Βουλγάρων, Σέρβων (οίτινες και Τριβαλοί ονομάζονται), Ποέμων, και Σλαβούνων. Επί του βασιλέως Κωνσταντίνου του υιού Λέοντος του Σοφού, του καλουμένου Πορφυρογεννήτου, του εν έτει Ξιβ', ήτοι 912, βασιλεύσαντος, επίστευσαν εις τον Χριστόν οι Ούγγροι. (Όρα τόμ. β' της Εκκλησιαστικής Ιστορίας του Μελετίου, σελ. 354.)

Επί δε Βασιλείου του Μακεδόνας, του εν έτει ωξζ' [867] βασιλεύσαντος, επίστευσαν οι Ρώσσοι εις τον Χριστόν, διά των διδασκάλων, τους οποίους απέστειλεν Ιγνάτιος ο Κωνσταντινουπόλεως, και πάλιν επίστρεψαν εις την πάτριον αυτών θρησκείαν. Έως οπού ο δουξ αυτών Βλοδομίρος, λαβών εις γυναίκα Άνναν την αδελφήν Βασιλείου του Πορφυρογεννήτου, του υιού Ρωμανού του νεωτέρου, εκατηχήθη παρ' αυτής, και εβαπτίσθη εν έτει 987, ή 990, και κατ' ολίγον εβαπτίσθη και όλον το έθνος, κατά τον Μοσσέμιον (Εκκλησιαστ. Ιστορ., Εκατονταετηρίδος 9, μέρ. 1, κεφ. 1) και τον Λάμπιον τους νεωτέρους (Εκκλησιαστ. Ιστορ., βιβλ. 2, κεφ. 8). Εις όλα δε τα ανωτέρω επιστραφέντα έθνη εις θεογνωσίαν, έλαβον πρόνοιαν οι ρηθέντες βασιλείς να αποστείλουν ιερείς και κληρικούς διά να τα κατηχήσουν, να τα βαπτίσουν, και να τα διδάξουν την Ορθοδοξίαν».

Σχετικές συνδέσεις

1. [Άγιος Φρουμέντιος αρχιεπίσκοπος Αβησσυνίας](#)

Παραπομπές

1. [ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET](#)
2. [Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού](#)
3. www.synaxarion.gr